คำวินิจฉัยของ นายประเสริฐ นาสกุล ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๑/๒๕๔๓ **วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓**

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. .... มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ (นายวีระชัย สูตรสุวรรณ สมาชิกวุฒิสภากับคณะ รวม ๖๕ คน - ผู้ร้อง)

ประธานวุฒิสภามีคำร้องเป็นหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๒๗๗๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงประธานศาลรัฐธรรมนูญความว่า นายวีระชัย สูตรสุวรรณ สมาชิกวุฒิสภา กับคณะรวม ๖๕ คน ได้ร่วมกันเสนอความเห็นต่อประธานวุฒิสภาว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. .... ซึ่งรัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ จึงขอส่งความเห็นดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ (๑) ด้วย

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา

๑. รัฐธรรมนูญ บัญญัติว่า

"มาตรา ๒๓๓ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล ซึ่งต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

มาตรา ๒๗๑ ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่น

มาตรา ๒๗๒ ศาลยุติธรรมมีสามชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามกฎหมายอื่น

ฯลฯ

มาตรา ๒๗๕ ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา

การแต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรมมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ"

๒. คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณา เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒ และลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามที่คณะกรรมาธิการวิสามัญแก้ไข เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒ แล้วเสนอวุฒิสภาพิจารณา วุฒิสภาลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ และลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยแก้ไขเพิ่มเติมบางมาตรา เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒ แต่สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงต้องมีการตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จสิ้น และเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้ความเห็นชอบ ปรากฏว่า วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ แต่สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบด้วย เป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวถูกยับยั้งไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวด้วยการเงิน สภาผู้แทนราษฎรจึงนำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นพิจารณาใหม่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๖ และลงมติเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒ ยืนยันตามร่างเดิมที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว ด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ถือว่ารัฐสภาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๖ วรรคสอง

๓. ผู้ร้อง/นายวีระชัย สูตรสุวรรณ สมาชิกวุฒิสภากับคณะ รวม ๖๕ คน เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. .... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ เพราะ

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. .... บัญญัติว่า

“มาตรา ๖ สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม งานส่งเสริมงานตุลาการ และงานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ศาลยุติธรรม รวมทั้งเสริมสร้างให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๓๖ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ไปเป็นของสำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงยุติธรรม และของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม เว้นแต่

ที่เกี่ยวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และของเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลยุติธรรมแล้วแต่กรณี

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้ ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักงานศาลยุติธรรม เว้นแต่ที่เป็นของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ....”

การที่สภาผู้แทนราษฎรแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยตัดข้อความเกี่ยวกับงานบังคับคดี งานคุมประพฤติ และงานพินิจและคุ้มครองเยาวชนและครอบครัวในมาตรา ๖ ของร่างเดิมออก และต่อมาสภาผู้แทนราษฎรยืนยันร่างพระราชบัญญัติตามที่สภาผู้แทนราษฎรแก้ไข ซึ่งถือว่า รัฐสภาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๖ แล้ว ล้วนแสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของบทบัญญัติดังกล่าวอย่างชัดแจ้งว่า “สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม” แต่ไม่รวมถึงงานคุมประพฤติ งานบังคับคดี งานพินิจและคุ้มครองเยาวชนและครอบครัว ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมบังคับคดี และกรมคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ร่างมาตรา ๖ นี้ จึงไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕

๓.๒ เดิมการบังคับคดีแพ่งเป็นภาระหน้าที่ของศาล ที่จะต้องตั้งจ่าศาลเป็นเจ้าพนักงานบังคับคดี ต่อมาภารกิจหน้าที่ของจ่าศาลในงานธุรการของศาลมีล้นมือ จึงตั้งกรมบังคับคดีขึ้นเพื่อรองรับงานธุรการของศาล ที่เกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งโดยเฉพาะ ให้ประชาชนผู้มีอรรถคดี และยังไม่ได้รับชำระหนี้ตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง ได้รับชำระหนี้โดยการบังคับคดีของเจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของศาล เพื่อให้งานบังคับคดีของศาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรมบังคับคดีจึงเป็นหน่วยธุรการของศาลยุติธรรม ดังจะเห็นได้จากพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดให้การส่งคำคู่ความและเอกสารของศาล เป็นหน้าที่กรมบังคับคดีด้วย นอกจากนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติไว้ชัดแจ้งว่า งานดังกล่าวเป็นงานของเจ้าพนักงานของศาล เช่น การส่งคำคู่ความตามมาตรา ๗๐ ถึงมาตรา ๗๔ มาตรา ๗๗ และมาตรา ๗๘ และบทบัญญัติเรื่องการบังคับคดีในภาค ๔ ซึ่งบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติของเจ้าพนักงานบังคับคดี ซึ่งจะต้องบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งศาล ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานของศาล

๓.๓ งานคุมประพฤติ พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖ เช่น สืบเสาะและพินิจ เรื่องอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของจำเลยตลอดจนสภาพความผิด และเหตุอื่นอันควรปรานีตามที่ศาลสั่ง เพื่อรายงานต่อศาลเป็นต้น

๓.๔ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ บ่งชี้อย่างชัดแจ้งว่า อธิบดีศาลเยาวชน ฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานของศาลเยาวชน ฯ และเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการสถานพินิจ ฯ โดยให้มีฐานะเสมือนอธิบดีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีหน้าที่สืบเสาะและพินิจเรื่องเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน รวมทั้งบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็ก หรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย เพื่อรายงานต่อศาล หน้าที่สอดส่องและควบคุมเด็กและเยาวชน หน้าที่ประมวลและรายงานข้อเท็จจริง รวมทั้งเสนอความเห็นต่อศาลตลอดจนการดำเนินการอื่น ๆ ตามคำสั่งศาลดังที่บัญญัติในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๐ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ เป็นต้น ดังนั้น สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นหน่วยธุรการของศาลเยาวชนและครอบครัว จึงเป็นงานของศาลยุติธรรม

๓.๕ โดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา” นั้น ผู้ร้องมีความเห็นว่า เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรานี้ประสงค์จะให้ศาลยุติธรรมแยกออกไปจากกระทรวงยุติธรรม ที่เดิมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ศาลยุติธรรมทั้งหลายตามพระธรรมนูญนี้ ให้สังกัดอยู่ในกระทรวงยุติธรรม” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รับผิดชอบในงานธุรการของศาลทั้งหลายที่อยู่ในสังกัดให้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย แต่การดำเนินการพิจารณาคดีรวมตลอดถึงการที่จะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาบังคับคดีให้เสร็จเด็ดขาดไปนั้น ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลโดยเฉพาะ” สำหรับข้าราชการในส่วนงานธุรการนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งเดิมกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศาลยุติธรรม ดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๑ เมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ บัญญัติดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นการกำหนดหลักการใหม่ไม่ประสงค์จะให้งานธุรการของศาลยุติธรรมอยู่ในบังคับบัญชา และความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารอีกต่อไป แต่ประสงค์จะให้เป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร และขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกาซึ่งเป็นฝ่ายตุลาการ ดังนั้น งานบังคับคดี งานคุมประพฤติ และงานพินิจและคุ้มครองเยาวชนและครอบครัวที่เป็นงานธุรการของศาลยุติธรรมมาแต่เดิม จึงต้องเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและขึ้นตรงต่อฝ่ายตุลาการ

๔. ศาลยุติธรรมชี้แจง สรุปได้ว่า ภาระหน้าที่และวิธีปฏิบัติงานบังคับคดี งานคุมประพฤติ และงานพินิจและคุ้มครองเยาวชนและครอบครัว ถือเป็นงานธุรการของศาล เนื่องจากมีความเกี่ยวเนื่องกับการพิจารณาพิพากษาคดีโดยตรง กล่าวคือ

๔.๑ งานบังคับคดี : คือ บังคับคดีแพ่ง คดีล้มละลาย คดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามคำสั่งศาล ชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนบริษัทตามคำสั่งศาล รับวางทรัพย์ ประเมินราคาทรัพย์ เดินหมายส่งคำคู่ความและเอกสารตามคำสั่งศาล การดำเนินงานของเจ้าพนักงานในกรมบังคับคดีซึ่งอยู่ภายใต้คำสั่งและการกำกับดูแลของศาลยุติธรรมโดยตลอด และชี้แจงเพิ่มเติมว่า งานดังกล่าวอาจแยกได้ดังนี้

๔.๑.๑ งานส่งหมายและคำคู่ความ เป็นหัวใจของกระบวนการพิจารณาของศาล เพราะบรรดาคำฟ้อง หมายเรียก และหมายอื่นๆ ของศาลตลอดจนคำบังคับ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติไว้ชัดเจนว่า ให้เจ้าพนักงานศาลเป็นผู้ส่งให้แก่คู่ความหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๔.๑.๒ งานเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง อาจแบ่งออกได้เป็น ๖ ขั้น คือ (ก) ศาลเป็นผู้ออกหมายบังคับคดี โดยพิจารณาว่า สมควรตั้งผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน (ข) เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องรายงานให้ศาลทราบเป็นระยะ (ค) ก่อนที่จะขายทรัพย์สินของจำเลย เจ้าพนักงานบังคับคดีต้องขออนุญาตศาลก่อน (ง) ศาลเข้าไปควบคุมแก้ไขข้อผิดพลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี เพื่อให้การบังคับคดีดำเนินไปโดยถูกต้องและรวดเร็ว (จ) ศาลอาจกำหนดวิธีการใดๆ ในการบังคับคดีเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น และ (ฉ) ศาลอาจกำหนดให้เจ้าพนักงานบังคับคดีที่ทุจริตต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เจ้าพนักงานตามคำพิพากษา

๔.๑.๓ การบังคับคดีล้มละลาย และคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามกฎหมายให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานศาล และการดำเนินการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์คือเป็นกระบวนพิจารณาคดีล้มละลายอย่างหนึ่งเช่นเดียวกับการดำเนินกระบวนพิจารณาของศาล ซึ่งจะต้องเข้าไปกำกับ ดูแล สอดส่อง แก้ไขข้อผิดพลาด ตลอดทั้งรับรองและคุ้มครองการกระทำของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทำนองเดียวกันกับเจ้าพนักงานบังคับคดี

๔.๒ งานคุมประพฤติ : คือ สืบเสาะและพินิจตามคำสั่งศาลก่อนพิพากษา สอดส่องและคุมประพฤติจำเลยหลังพิพากษา โดยรอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ และรายงานการส่งผลการสอดส่องและคุมประพฤติ เพื่อศาลจะได้แก้ไขหรือเพิ่มเติมเงื่อนไขเกี่ยวกับการคุมประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา และชี้แจงเพิ่มเติมว่า กรมคุมประพฤติมีหน้าที่สรุปได้ ๓ ประการ ที่จะต้องทำให้บรรลุผล คือ (ก) สนับสนุนให้ความยุติธรรม (ข) ให้ชีวิตใหม่ และ (ค) ป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรม รายงานของพนักงานคุมประพฤติจึงมีความสำคัญ คือ ถ้าศาลปราศจากความเชื่อถือ ปราศจากเครื่องมือ

ที่ศาลมั่นใจ อาจมีผล ๒ ประการคือ ถ้าศาลเชื่อก็จะใช้การสืบเสาะนี้ต่อไป แต่ถ้าศาลไม่เชื่อ ผลก็จะเป็นไปทางตรงกันข้าม เมื่อศาลได้รับรายงานแล้วเห็นว่า บุคคลใดแก้ไขฟื้นฟูได้ ก็จะเข้าสู่กระบวนการของพนักงาน แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ซึ่งมีโครงการต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะฝึกอาชีพ บำบัดรักษายาเสพติด หรือบริการสังคม

๔.๓ งานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน : ศาลเยาวชนและครอบครัวมีภาระหน้าที่ในการคุ้มครอง บำบัดฟื้นฟูแก้ไขและสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ซึ่งจำเป็นต้องมีหน่วยธุรการสนับสนุนงานให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว การดำเนินงานของศาลเยาวชนและครอบครัวจึงเป็นไปไม่ได้ หากขาดสถานพินิจ ฯ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงบัญญัติภาระหน้าที่และการปฏิบัติของสถานพินิจ ฯ และการปฏิบัติงานของสถานพินิจ ฯ ให้เคียงคู่กับการดำเนินกระบวนพิจารณาคดีในศาลเยาวชนและครอบครัวทุกขั้นตอน

อำนาจตุลาการประกอบด้วยงาน ๒ ประเภท คือ

๔.๓.๑ งานตุลาการ ได้แก่ งานพิจารณาพิพากษาอรรถคดี

๔.๓.๒ งานธุรการ ได้แก่ งานสนับสนุนเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลยุติธรรมสำเร็จลุล่วงไป

ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. .... มาตรา ๖ ไม่โอนบรรดากิจการและอำนาจหน้าที่ของกรมบังคับคดี และกรมคุมประพฤติไปเป็นของสำนักงานศาลยุติธรรม และมาตรา ๓๖ ยกเว้นการโอน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ไปเป็นของสำนักงานศาลยุติธรรม ย่อมมีผลทำให้กรมบังคับคดี กรมคุมประพฤติ และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนยังคงสังกัดกระทรวงยุติธรรมตามเดิม จึงเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีข้อความในส่วนสาระสำคัญไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง ทั้งยังเป็นการขัดต่อหลักกฎหมายหลักการบริหารจัดการองค์กรประวัติศาสตร์การพัฒนาหน่วยงานในศาลยุติธรรม และเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญโดยสิ้นเชิง

๕. กระทรวงยุติธรรมชี้แจง สรุปได้ว่า กรมบังคับคดี กรมคุมประพฤติ และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนปฏิบัติงาน ซึ่งมิใช่เป็นงานธุรการของศาลยุติธรรม ควรสังกัดกระทรวงยุติธรรมต่อไป เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ มีเจตนารมณ์ที่จะปฏิรูปให้ศาลมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง ไม่ต้องการให้ฝ่ายบริหารเข้ามาก้าวก่ายงานของศาล และมิให้ศาลก้าวก่ายฝ่ายบริหารเช่นกัน ดังนั้น เมื่อทั้งสามหน่วยงานข้างต้น มิได้ทำหน้าที่ธุรการเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีโดยตรง แต่ทำงานที่มีลักษณะเป็นงานบริการ มิใช่งานธุรการของศาล จึงควรที่จะอยู่กับองค์กรฝ่ายบริหารของรัฐเพื่อประโยชน์ในการประสานงาน และร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๖. เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเสนอหลักการเกี่ยวกับการจัดองค์กรของรัฐ สรุปความได้ว่า การจัดองค์กรนั้นถือหลักการจัดภารกิจขององค์กรที่จะนำไปสู่การทำงานที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ในทางวิชาการจะพิจารณา (ก) หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ข) หลักเอกภาพในการตัดสินใจ (ค) หลักการถ่วงดุลอำนาจ (ง) หลักความเชี่ยวชาญ (จ) หลักประเพณีหรือค่านิยม และ (ฉ) หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวม ๖ ประการ หลักการทั้งหมดนี้จะมีความต่อเนื่องและสนับสนุนกัน อย่างไรก็ตาม ผลของการจัดองค์กรจะอยู่ที่กระบวนการตัดสินใจของผู้มีอำนาจว่าจะจัดองค์กรนั้นอย่างไร การที่จะให้สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานบังคับคดี งานคุมประพฤติ และงานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนด้วยหรือไม่นั้น เห็นว่า งานทั้งสามส่วนนี้จะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศาลยุติธรรมหรือของกระทรวงยุติธรรมย่อมขึ้นอยู่กับการตัดสินใจขององค์กรผู้มีอำนาจ ซึ่งไม่ว่าจะตัดสินใจให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานใด ก็สามารถที่จะสร้างจุดเชื่อมไว้ในอีกหน่วยงานหนึ่งได้

๗. ตรวจสอบแล้ว ปรากฏว่า

๗.๑ งานของกองบังคับคดีล้มละลาย และกองบังคับคดีแพ่งในสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้เพิ่มมากขึ้น จึงได้ตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ ยกฐานะกองบังคับคดีล้มละลาย และกองบังคับคดีแพ่ง ขึ้นเป็นกรมบังคับคดี ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๒๐๐ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ กรมบังคับคดีมีการพัฒนาขอบเขตความรับผิดชอบปัจจุบันมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

- ดำเนินการบังคับคดีแพ่งตามคำสั่งศาล
- ดำเนินการบังคับคดีล้มละลายตามคำสั่งศาล
- ดำเนินการบังคับคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามคำสั่งศาล
- ชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนบริษัทหรือนิติบุคคลในฐานะผู้ชำระบัญชีตามคำสั่งศาล
- รับวางทรัพย์จากลูกหนี้หรือผู้มีสิทธิวางทรัพย์
- ดำเนินการประเมินราคาทรัพย์
- ดำเนินการเกี่ยวกับการเดินหมาย คำคู่ความ หนังสือหรือประกาศของศาลหรือหน่วยงานในสังกัดกรม
- ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย หรือตามคำสั่งศาล

ปัจจุบันกรมบังคับคดีมีส่วนราชการ คือ สำนักงานเลขานุการกรม กองคลัง กองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์ กองบังคับคดีแพ่ง ๑-๓ กองบังคับคดีล้มละลาย ๑-๕ สำนักงานวางทรัพย์กลาง สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาค ๑-๙ และสำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รวม ๒๒ กอง กรมมีอธิบดี และรองอธิบดี โดยรับโอนผู้พิพากษามาจากศาลยุติธรรม เพื่อให้ทำงานระยะหนึ่งแล้วโอนกลับไป และรับโอนผู้พิพากษามาใหม่

ที่สังเกตเห็นอย่างชัดเจน คือ พนักงานของการสื่อสารแห่งประเทศไทย น่าจะทำหน้าที่เดินหมายได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ของศาล และประชาชนจะเสียค่าใช้จ่ายลดน้อยลง นอกจากนี้ ปรากฏว่า กรมบังคับคดีขณะนี้มีคดีอยู่ ๑๓๐,๐๐๐ คดี มีทุนทรัพย์ ๕๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่ต้องขายทอดตลาด โดยเป็นสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ประมาณ ๘๐% เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ ขายทอดตลาดได้ประมาณ ๖,๐๐๐ คดี ทุนทรัพย์ประมาณ ๕-๖ หมื่นล้านบาท หรือประมาณ ๑๒% ของสินทรัพย์ทั้งหมด สำหรับปี ๒๕๔๓ นั้น คาดว่า จะขายทอดตลาดได้ประมาณ ๒๐% ของสินทรัพย์รวมทั้งหมด เนื่องจากปีนี้กรมบังคับคดีมีการปรับปรุงระเบียบใหม่ เพื่อให้การประมูลมีความคล่องตัวมากขึ้น เพราะระเบียบเดิมเมื่อประมูลขายไม่ได้ จะเลื่อนการขายออกไป แต่ระเบียบใหม่นั้น เมื่อประมูลขายไม่ได้ ๓-๔ ครั้ง ก็จะปรับราคาลงมาเพื่อจูงใจให้ผู้บริโภค ซึ่งกรมบังคับคดีเริ่มประกาศใช้ระเบียบใหม่นี้เมื่อประมาณเดือนที่ผ่านมา และเห็นผลว่า ทำให้มีการขายทอดตลาดได้มากขึ้น พร้อมกันนี้มีข่าวที่น่ายินดีอีก คือ กรมบังคับคดีกำลังเจรจากับสมาคมธนาคารไทย เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ทั้งหลายให้การสนับสนุน หากทำให้สินทรัพย์กว่า ๕๕๐,๐๐๐ ล้านบาท สามารถกลับเข้าสู่วงจรเศรษฐกิจได้ จะส่งผลกลับเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจไม่หยุดนิ่ง ช่วยในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจทางหนึ่ง และจะเริ่มร่วมมือกับบริษัทเงินทุนแห่งหนึ่งก่อนในสองสามวันข้างหน้านี้

๗.๒ กรมคุมประพฤติ พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖ ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้อย่างกว้างขวางมากมาย แต่ยังไม่พบรายละเอียด เช่น จำนวนแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา ต่อผู้ต้องหาหรือนักโทษ ที่เป็นหลักฐานสนับสนุนให้งานนี้สังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม

๗.๓ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม มีผู้อำนวยการสถานพินิจเป็นผู้บังคับบัญชา และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการสถานพินิจ (มาตรา ๓๒) การกำหนดเขตอำนาจ และการแบ่งแยกกิจการของสถานพินิจออกเป็นสาขาต่าง ๆ ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๓๓)

และให้สถานพินิจมีอำนาจหน้าที่ต่างๆ รวม ๑๐ ประการ (มาตรา ๓๔) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้รักษาตามพระราชบัญญัติและให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน (มาตรา ๗) ซึ่งแสดงว่างานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมิใช่งานของศาลยุติธรรม เพราะมีรัฐมนตรีรักษาการรวมถึง ๔ กระทรวง นอกจากนี้ ปรากฏว่า ศาลไม่สามารถพัฒนาความเจริญของสถานพินิจ ฯ ทันกับปัญหาที่ได้รับ ไม่มีการฝึกอบรมอย่างแท้จริงในทางวิทยาการ แก้ไขบำบัดปัญหาทางจิตใจ หรือการให้การศึกษาอย่างจริงจัง และศาลมักจะใช้วิธีบำบัดฟื้นฟูในเชิงราชทัณฑ์มากกว่าในเชิงสังคมสงเคราะห์ เพราะศาลอาจไม่เข้าใจจิตวิทยาเด็ก ไม่เข้าใจวิธีการสังคมสงเคราะห์ซึ่งเป็นวิชาชีพแขนงหนึ่งต่างหากจากกฎหมาย

๗.๔ การที่ศาลยุติธรรมต้องการความเป็นอิสระโดยมีสำนักงานศาลยุติธรรมแยกออกจากกระทรวงยุติธรรมนั้น เป็นเหตุสมควรอย่างยิ่งแล้วเพราะเป็นการปฏิรูปงานของศาลยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ ส่วนที่เกรงว่า หากกรมบังคับคดี กรมคุมประพฤติ และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนยังคงอยู่กับกระทรวงยุติธรรม อาจทำให้ถูกแทรกแซงได้นั้น ในอดีตที่ผ่านมาปรากฏว่า ศาลยุติธรรม ส่งเสริมให้มีจำนวนและสวัสดิการผู้พิพากษาเพิ่มมากขึ้น แต่ไม่สนใจเพิ่มจำนวนแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา ครูฝึกวิชาชีพ นักสังคมสงเคราะห์ ในกรมคุมประพฤติ และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนซึ่งต้องมีสัดส่วนสัมพันธ์กันกับจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่มาสู่ศาล

โดยที่พยานหลักฐานที่ศาลรัฐธรรมนูญได้รับมีเพียงพอที่จะวินิจฉัยคำร้องนี้ได้แล้ว ไม่จำเป็นต้องแสวงหาพยานหลักฐานอื่นใดอีก

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๑) รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๗๑ มาตรา ๒๗๒ มาตรา ๒๗๕ และมาตรา ๒๘๐

(๒) พระธรรมนูญศาลยุติธรรม

(๓) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(๔) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๗

มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๐ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘

(๖) พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖

(๗) พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๑

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัย

๑. ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาคำร้องนี้หรือไม่

๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. .... ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ปัญหาแรก เนื่องจากประธานวุฒิสภาส่งคำร้องนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยได้

ปัญหาที่สอง ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพิจารณาว่า ส่วนราชการใดสมควรสังกัดศาลยุติธรรม หรือสำนักงานศาลยุติธรรม เพราะเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ วรรคสาม แต่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาว่า ร่างพระราชบัญญัติใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ คำร้องนี้มีข้อที่ต้องพิจารณาอยู่ ๔ ประเด็น คือ

(๑) รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ บัญญัติว่า การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล... มาตรา ๒๗๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีหน่วยธุรการศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระ... และวรรคสาม บัญญัติว่า สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลยุติธรรมมีหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรม ที่เป็นอิสระ... และวรรคสาม บัญญัติว่า สำนักงานศาลยุติธรรมมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา ๒๘๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีหน่วยธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ... และวรรคสาม บัญญัติว่า สำนักงานศาลปกครองมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม และศาลปกครองต่างมีบทบัญญัติอย่างเดียวกันว่า มีการดำเนินการอื่นด้วย ซึ่งศาลยุติธรรมเห็นว่า การดำเนินการอื่นหมายความรวมถึง งานบังคับคดี งานคุมประพฤติ และงานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนด้วย ประเด็นนี้เห็นว่า การดำเนินการอื่นของศาลยุติธรรม ไม่หมายความรวมถึงงานบังคับคดี งานคุมประพฤติ

และงานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพราะมิใช่งานพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาล แต่เป็นงานก่อนหรือหลังจากศาลมีคำพิพากษา และรัฐสภาซึ่งเป็นองค์กรนิติบัญญัติที่มีอำนาจหน้าที่กำหนดได้พิจารณาเห็นชอบแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ วรรคสาม

(๒) งานบังคับคดีเป็นงานบริหารการยุติธรรม เห็นได้จากพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแบ่งงานออกเป็น ๒๒ กอง และสำนักงาน ไม่จำเป็นต้องรับโอนผู้พิพากษา ซึ่งมีหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษามาเป็นอธิบดี และรองอธิบดีเพราะเมื่อทำหน้าที่เพียงสองสามปีแล้วก็โอนกลับศาลยุติธรรม และรับโอนผู้พิพากษามาใหม่เพื่อทำหน้าที่แทนเป็นคราว ๆ หมุนเวียนกันไป

(๓) งานคุมประพฤติเป็นงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนพนักงานคุมประพฤติ โดยให้พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖ ดังกล่าวข้างต้น

(๔) งานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มิใช่งานธุรการของศาลยุติธรรม แต่เป็นงานร่วมกันของ ๔ กระทรวง คือ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้ว

การที่สำนักงานศาลยุติธรรมไม่มีงานบังคับคดี งานคุมประพฤติ และงานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ไม่มีเหตุผลที่จะทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปโดยไม่สะดวก ล่าช้า หรือไร้ประสิทธิภาพ เพราะทั้งสามหน่วยงานยังคงมีหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีความสัมพันธ์ทางกฎหมายกับศาลยุติธรรมเช่นเดิม เช่นเดียวกับที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือกรมราชทัณฑ์มิได้เป็นหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรม แต่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งศาลภายในขอบเขตของกฎหมาย ปัจจุบันนี้ กรมบังคับคดี กรมคุมประพฤติ และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสังกัดกระทรวงยุติธรรมและทำงานร่วมกันกับศาลยุติธรรมดีอยู่แล้ว ปัญหาที่เกิดหรือจะมีขึ้นนั้นหาใช่เกิดจากระบบการบริหารไม่ แต่เป็นเรื่องของตัวบุคคลซึ่งจะต้องพัฒนาและหาทางแก้ไขกันต่อไป

ความเป็นอิสระของศาลยุติธรรมนั้นมิใช่อยู่ที่การให้สำนักงานศาลยุติธรรมมีหน่วยงานธุรการเพื่อทำงานทุกอย่างให้ศาล หน้าที่หลักของศาลยุติธรรม คือ พิจารณาพิพากษาอรรถคดีทั้งปวงด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรมแก่ประชาชน เป็นที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน โดยการใช้ดุลพินิจอย่างเที่ยงธรรมบนพื้นฐานของหลักกฎหมาย ผู้พิพากษาทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีโดยปราศจากอคติอย่างแท้จริง และตรงไปตรงมา จึงจะทำให้การปฏิรูปการเมืองเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น การที่จะให้สำนักงานศาลยุติธรรมมีงานบังคับคดี งานคุมประพฤติ และงานพินิจและคุ้มครองเยาวชนและครอบครัว จึงไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ วรรคสาม ซึ่งปัจจุบันงานเหล่านี้เป็นงานธุรการสังกัดกระทรวงยุติธรรมอยู่แล้ว และรัฐสภาซึ่งเป็นองค์กรนิติบัญญัติย่อมให้ความเห็นชอบในการกำหนดให้งานบังคับคดี งานคุมประพฤติ และงานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนสังกัดกระทรวงยุติธรรมตามเดิมได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. .... ในส่วนที่สำนักงานศาลยุติธรรมมิได้มีงานบังคับคดี งานคุมประพฤติ และงานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ ให้ยกคำร้อง

นายประเสริฐ นาสกุล
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ